

Ti år med liv og lyst

Tom Kirk

Højskolen i Thy har nu gjort sig gældende i Thy og det øvrige Danmark gennem 10 år. Redaktionen har bedt højskolens formand tegne et historisk portræt af denne "nye, gamle" folkehøjskole.

Højskolen i Thy er startet på en drøm og en tro.

Dette tilsyneladende skrøbelige, og i hvert fald ukonkrete fundament har givet alle i højskolen involverede en masse bøv! med at omsætte visionerne til konkret, dagligdags virkelighed. Dels er højskolen en røst i tiden. En Hejmdal med åbne sanser for, hvad der rører sig mellem mennesker, og hvad der truer vores menneskeliv. En hornblæser, der vil vække os til kamp for det, vi tror på og holder af.

Dels er den et barn af det folkelige, åndelige røre i sidste århundrede, der bl.a. skabte vor folkestyremodel.

De første højskoleers mål var myndige, frigjorte mennesker, der hver for sig og sammen ville tage ansvar for den fælles "politik". Det blev Danmarks beståen efter nederlaget i 1864, det gjaldt. Og midlet var vort folks- og andre folks- myter og historie som poetisk fortælling.

Dertil faglig undervisning. Rammen var kostskolelivet, samværet.

Det var denne "gamle" indirekte metode, som nogle thyboer og tilflyttere mødte hos Folke Trier.

Det var jævne, stærke ord og billedtale både i frimenighedskirken, hveranden søndag, og ved aftenhøjskolen i Thorsted Friskole, hver vinters torsdag aftener igennem 20 år. Og helt specielt de årlige "Højskoledage i Thy".

Efter Folkes død i 1980 var vi så fyldt af det, vi havde fået, at noget måtte bryde ud i handling. Vi måtte dele med andre, men folkelig tale giver aldrig brugsanvisning på hvordan.

Vi fik os snakket til enighed om, at der var brug for en højskole i Thy. Et sted, hvor fortællingen om alt det underfulde i livet kunne leve, og hvor der kunne gives inspiration til lærere ved de frie skoler på en anden måde, end seminarierne kan gøre det, (det med læreruddannelse er stillet i bero efter 6 år, genopstår måske i en anden form).

Ånd, sandhed og folkelig frigørelse var de store, dyre ord, som vi satte på formålsparagraffen, de står der endnu.

Mange var møderne, og søgende - og højlydt postulerende - var ordene, før vi d. 2. oktober -82 modtog det første elevhold. Hvordan det blev Sjørring Vold, har sin egen muntre og underfulde historie. Vi havde set på flere delvis egnede steder til højskolevirksomheden, men ingen var helt, som vi ønskede det, eller passende til vore beskedne midler.

Men en nat havde en fra arbejdsgruppen en drøm. Nærmest en åbenbaring om et herligt højskoleliv på Sjørring Vold. Ingen havde hørt noget om, at stedet var til salg, men da vi alligevel henvendte os til fru Ørgård, kunne hun fortælle, at hun netop havde besluttet sig for at sælge hotellet.

Det blev til handel.

Og så skulle der bygges om og bygges til, samles penge og laves skoleplan. Der blev sunget, fløjtet, grinet, snakket og arbejdet, stor var entusiasmen.

Arne Ørtved og Tom Kirk foran Sjørring Vold.

Men der var også stor lokal usikkerhed og modstand mod disse mærkelige mennesker, der kom her og troede, at der kan laves højskole i Thy. "De trækker vel både langhårede og narkomaner og kjøvenhavnere til Voldene, mon ikke de er lidt røde?" Ja, snakken gik, og der blev holdt protestmøde i Sjørring Hallen, og over 900 skrev under på, at de hellere ville beholde hotellet.

Men ad skæbnens mærkelige veje, og med en hel del velvilje og håndkraft lykkedes det altså alligevel. Kommunen gav lån og amtet støtte - og Hausgård sang i den ottekantede.

Efter at københavneren Arne Ørtved og hans team havde klaret de første to bevægede år, kom der en indfødt thybo - Kurt Andersen til som forstander, han styrede, som den første blandt ligemænd, med stort engagement og dygtighed det lange, seje træk gennem otte år.

Nu står vi så igen ved et vendepunkt.

Lone Olsen, der er fra Århus og har været lærer her i 6 år, har påtaget sig fremover at være den samlende kraft på højskolen - på sin måde. Det har vi store forventninger til.

Højskolen har plads til ca. 30 elever på de lange kurser, der varierer i længde fra nov. til juni. Lidt flere kan stoppes ind på de korte sommerkurser, hvoraf der afholdes 10 ugekurser, 3 fjortendages med rejse og 3 fjortendages pensionistkurser. Mens det har knebet lidt at få fuldt hus på de lange kurser, er sommerkurserne blevet en ren succes. Forventningsfulde mennesker i alle aldre, fra hele landet oplever højskolelivet - og Thy - og rejser glade og begejstrede hjem.

På de lange kurser vil vi satse mere på friluftslivet, så det bliver et liniefag ved siden af livsoplysning (litteratur, historie, filosofi), vi vil slå på de strenge, hvor vores beliggenhed i den thylandske natur er enestående, og de fordele, som en lille højskole gir, bliver vores særkende.

Fra bestyrelsen vil vi her ved jubilæet sige TAK for al støtte. Højskoleliv er stadig det usikreste og nødvendigeste element i det folkelige univers.

Derfor håber vi, at mange fortsat vil stå bag, og støtte efter evne, så at Højskolen i Thy kan blive ved med at gøre sig gældende med liv og lyst.

Drømmen og troen er fundamentet.

HØJSKOLE

Hejmdal med hornet
vil vække
sovende sanser
til undrende, lyttende lyst.
I blikket anes den ordløse sang,
og røsten rummer den dirrende duft
af sol.
Kroppen står op.
Tanker bli'r klare som muld.
Og viljen sætter i værk.
Men ingen ved hvad,
når underet sker.
Og hjerterne mærker,
at livet er.

Ansatte Ved Højskolen gennem de 10 år.

Arne Ørtved

Dorte Lorentzen

Laust Søndergård

Gert W. Pedersen(Fynboen)

Marianne Knudsen

Britta Gravesen

Bente Bonne Jensen

Kurt Andersen

Puk Andersen

Flemming Sønderup

Ole Andersen

Anni Thordahl

Lone Olsen

Lars Nielsen

Mette Agergård

Edel Møller

Jytte Nielsen

(Kilde: Historisk Årbog for Thy og Vester Hanherred 1992, side 143-145).